

Τριώδιον

Ἦχος β'. Τῇ Πέμπτῃ Πρωΐ

Τῇ Πέμπτῃ Γ' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηναῖον - ΤΗ ΚΗ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. δ'. Πρόσθεσ ἀντοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεσ ἀντοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος β'.

Ἀκτισε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργὸς τὰ
χείλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν
τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῶν
Ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ
γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρονέν σοι

Ἀγαθέ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου, ἐξεγείρας
με Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν
καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν σε, Ἀγία Τριάς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 6. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Αποστολικά.

Ἦχος β'.

Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἀλιεῖς,
καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάσῃ τῇ γῇ,
ἀφάτῳ φιланθρωπία, Χριστὲ ὁ Θεός, δι'
αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ
τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου,
ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος β'.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ ἀλιεῖς, καὶ
διδάξαντες τὰ πέρατά σε προσκυνεῖν, σὺν
Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὲ ὁ Θεός, δι'
αὐτῶν στερέωσον πίστιν τὴν ἔνθεον, καὶ
τοῖς λαοῖς κατάπεμψον νῦν τὰ ἐλέη σου, ὁ
μόνος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες·
Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἡνοίγη
ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παράδεισος.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 14. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Φωστῆρες κόσμου ἀπλανεῖς, Μαθηταὶ
τοῦ Σωτῆρος, φωτίσατέ μου τὴν ψυχὴν,
ἁμαρτία τυφλώττουσαν, καὶ δείξατε
θείας ἡμέρας κοινωνόν, φυλάττοντα
τὰς σωτηρίους ἐντολάς, καὶ σκότους με
λυτρώσατε ἐκεῖ τοῦ ἀφεγγοῦς, ὅπως ἡμᾶς
δοξάζω.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἀγία Δέσποινα Χριστοῦ, τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν Μητὴρ, ὡς τῶν ἀπάντων
ποιητὴν ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε
σὺν Ἀποστόλοις Ἱεροῖς, ἐκάστοτε
τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς
λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι
ἁμαρτημάτων.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 15. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Κοσμολαμπεῖς φωστῆρες, θεῖοι
Ἀπόστολοι, καταφωτίσατε τοὺς ὑμνωδοὺς
ὑμῶν, ἀμείβοντες τὸν χρόνον τῆς Νηστείας,
ἀξίως αἰτούμενοι, πάντας θεάσασθαι,

τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, καὶ ἀσπάσασθαι ἀρρῦποις χεῖλεσι, καὶ ὀφθαλμοῖς, ἐκβοῶντας ψαλμικῶς· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθέने, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν προστασίαν αἰτοῦμεν, σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν

ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβεῖαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου

τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν
Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπεροπλος
δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν
παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν,

ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμπαθῆς καὶ πρᾶος γεγονῶς, Πάτερ
δι' ἀσκήσεως, καὶ ἰλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ
πνεύματι, συμπαθείας θείας μεσιτείαις σου,
Ἰλαρίων ἀξιώσον, ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν
ἰλαρότητι καρδίας μου.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Συμπαθῆς καὶ πρᾶος γεγονῶς, Πάτερ
δι' ἀσκήσεως, καὶ ἰλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ
πνεύματι, συμπαθείας θείας μεσιτείαις σου,
Ἰλαρίων ἀξιώσον, ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν
ἰλαρότητι καρδίας μου.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ὅσιωθεις Πάτερ ἐκ παιδός, καὶ
ἀναλαβόμενος, σοῦ τὸν σταυρόν, τῷ
Χριστῷ ἠκολούθησας, πάθη τὰ τοῦ
σώματος, ἐγκρατεία τε καὶ συντόνοις
δεήσεσιν, ἐναπομαραίνων, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ
σεμνυνόμενος.

Δόξα.

Ὑπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγόν, σὺ τὸν
ἐλαφρότατον, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὑπέικων
δικαιώμασιν, Ἰλαρίων Ὅσιε, τὸ βαρύτερον
ἁμαρτίας ἀπέρριψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν
ἀγίωσύνην προσκτησάμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὰς σειράς,
Πάναγνε διάρρηξον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ
Θεὸν ἱκετεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με,

Αειπάρθενε, ἁμαρτίαν κατάβαλε, ὅπως σε γεραίρω, πάντοτε Πανάμωμε σωζόμενος.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεϊ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ βίος σου ὡς ἥλιος, ἀναλάμπας Ὅσιε, ταῖς διαυγέσι λάμπεσι, μοναζόντων χοροὺς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξεν.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Ὁ βίος σου ὡς ἥλιος, ἀναλάμπας Ὅσιε, ταῖς διαυγέσι λάμπεσι, μοναζόντων χοροὺς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξεν.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Ὑπῆρξας ἱλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ, Ὅσιε, καὶ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, καὶ ἀγάπης θείας ἀνάπλεως, εὐπροσήγορον ἦθος ἔχων πάντοτε.

Δόξα.

Σταγόσιν ἐναπέσβεσας, τῶν δακρῶν ἀνθρακας, τῆς ἁμαρτίας, βρύεις δέ, ὡς πρὸ τέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἱμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ίατρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ τοῦ νοῦς κυβέρνησον, τὰς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Κόρη πάναγνε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεϊ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν Παμμάκαρ ζωὴν, γενόμενος ἄριστος, ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων

εἰς τὰς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις, καὶ
νῦν ἀναπηγάξεις ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας
ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ
καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε, λῦσον τὰς
περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων,
πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος,
τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων
σου.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς
οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος,
σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν
ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς
ἀναβάσεις, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνον
Θεοῦ ἐνοπτριζεσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον,
καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι καταυγάζεσθαι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,
καὶ ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
καὶ ἐξέστην.

Λαμπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς
ἀναβάσεις, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνον
Θεοῦ ἐνοπτριζεσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον,
καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι καταυγάζεσθαι.

Στίχ. Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου
ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ.

Ἀνάπτυξιν, τῶν λογίων τῶν θείων
ποιούμενος, τὴν γνῶσιν τὴν ἔνθεον, Πάτερ
ἐκεῖθεν ἐξήντλησας, πᾶσί τε μετέδωκας,
τοῖς εὐσεβῶς Ἰλαρίων σοι προστρέχουσι.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει, καὶ ὁ
Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Τημάτων σου, τὸ ἡδὺ τὰς καρδίας
ἰλάρυνε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων
γὰρ ἅπερ ἐδίδασκες, λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν
συμπαθεῖ διαθέσει εἶχες Ὅσιε.

Στίχ. Ἐκάλυψεν οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος, σὲ Κυρίαν ἀπάντων καὶ
Δέσποιναν, εἰργάσατο Ἀχραντε· σοῦ γὰρ
ἐκ μήτρας σεσάρκωται, κατακυριεύοντος,
ἐχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Τετάρτης Ὡδῆς.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα
ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν
κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται
λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ
πόδας αὐτοῦ.

Ἦστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλεψε, καὶ
ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ
αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων
εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν, πτοηθήσονται
καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς
διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἔθνων
κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ,

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ
σκῆπτρα, λέγει Κύριος, ποταμῶν ῥαγήσεται
γῆ.

Ὅψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί,
σκορπίζων ὕδατα πορείας, ἔδωκεν ἡ
ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας
αὐτῆς.

Ἐπῆρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη
ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰς φῶς βολίδες σου
πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων
σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ
πατάξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ
σῶσαι τὸν χριστόν σου ἐλήλυθας, ἔβαλες
εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας
δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς
δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς,
διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων
πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς
ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά
μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου,
καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου,
τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

(ἐμμελῶς)

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ δ'. Ἦχος πλ. β'. Χριστὸς μου δύναμις.

Στίχ. Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ
οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Νηστείαν δάκρυα, εὐχὰς συμπάθειαν,
εὐκατάνυκτον ἦθος, γνώμην ὀρθήν, βίου
καθαρότητα, ἐπιδειξώμεθα πιστοί, ὅπως
δόξης ἀπολαύσωμεν.

Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ
πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν.

Φωστῆρες φαίνοντες, τῷ στερεώματι,
τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας περιφανῶς, ὠφθητε
Ἀπόστολοι διὸ φωτίσατε ἡμῶν, τὰς καρδίας
θείῳ Πνεύματι.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα,
καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ὡς θεῖοι ἄνθρακες, προσαναπτόμενοι,
τῷ πυρὶ τῷ αὐτῷ τὰς ἐμπαθεῖς, ὕλας
καταφλέξατε, τῶν καρδιῶν ἡμῶν σοφοί, τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι,
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἄσβεστος, νυμφὼν ὀλόφωτε,
Σεραφὶμ ὑπερτέρα καὶ Χερουβὶμ, ὄχημα
Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν με χαλεπῶν, καὶ
κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ δ'. Ἦχος πλ. β'. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Λαμπτήρες θεοφανείας, Ἀπόστολοι
τοῦ Σωτῆρος ἀναδειχθέντες, τῆς ἀγνοίας
τὴν νύκτα ἐλύσατε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν

αἰθριάσαντες φωτίζετε τὴν Οἰκουμένην ταῖς πυριφθόγγοις, θείαις διδαχαῖς ὑμῶν.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Τὸν Κόσμον διαδραμόντες, ἄλλος οὖν κατ' ἄλλο μέρος, εἰς μίαν πίστιν, πάντας συνηθροίσατε Ἀπόστολοι, καὶ μεταλαχόντες τὰ οὐράνια, χορεύετε, Χριστὸν ἀπαύστως ἐκδυσωποῦντες, τοῦ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα, δοξάζω ὡς ἐξ ἡλίου φῶς καὶ ἀκτῖνα τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα συνάναρχον, μίαν οὐσίαν, προσκυνουμένην, ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἀγνείαν φρουροῦσα, σεμνὴ σὺ ὥφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ, τὸ θαῦμα σου Παρθενομῆτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν, ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρεσβείαις ὑμῶν ἀγίαις, Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου ἀξιωθῶμεν, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν προσπτύξασθαι, ἀγνοῖς καὶ τοῖς χεῖλεσι καὶ ὄμμασι, προκειμένον τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ὑπὸ πάντων καταπροσκυνούμενον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. β'.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὦδιὸν ε'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑφάνας σαυτῷ, σωτηρίου Ὅσιε ἱμάτιον, οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τοῦ σκότους αἰσχύνην, αἰώνιον ἐνέδυσας.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Ὑφάνας σαυτῷ, σωτηρίου Ὅσιε ἱμάτιον, οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τοῦ σκότους αἰσχύνην, αἰώνιον ἐνέδυσας.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Σαρκὸς ἡδονάς, ἐγκρατεία Ὅσιε ἐμάρανας, καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπεδέξω ἰλαρώτατα, ἰατρεύσας παντοῖα, ἀνθρώπων ἀρρώσθηματα.

Δόξα.

Αἱ σαὶ πρὸς Θεόν, ἀνενδότης θεῖαι ἐπαιρόμεναι, χεῖρες τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ μεθοδείαις κατηδάφισαν, καὶ παντὶ ἀσθενοῦντι, υἰείαν ἐχορήγησαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰσχὺς τῶν πιστῶν, καὶ Ὁσίων γέγονας κραταίωμα· διὰ σοῦ γὰρ Ἀχραντε, ἅπασιν

ἐπήγασας τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν
κατοικοῦντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσιν.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ Γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωάνν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

Τροπάγια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρωθεὶς Ἰλαρίων τῷ κόσμῳ παντί,
νῦν μεταναστεύσας ζῆς πρὸς τὰ οὐράνια,
καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ἱαμάτων πηγάξεις
ἐνέργειαν.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Εὐπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος,
ἄμεμπτος καὶ ὅσιος εὐκατάνυκτος, καὶ
ἰλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐχρημάτισας Πάτερ
πανόλβιε.

Στίχ. Ὅσα ἠὲ ξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Συμπαθεία ἀμέτρω κοσμούμενος,
καὶ φιλοπτωχείας κάλλει σεμνυνόμενος,
Θεοῦ θεράπων γνήσιος, Ἰλαρίων ἐδείχθης
θαυμάσιε.

Δόξα.

Ὡς σεπτὸς σου ὁ βίος καὶ ἄμεμπτος!
ὥς περικαλὴς καὶ ὠραῖος ὁ τρόπος σου! ὥς
φοβερὰ τὰ θαύματα, ἃ τελεῖς καθ' ἐκάστην
θαυμάσιε!

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν παστάδα Θεοῦ τὴν ἀμόλυντον,
θρόνον τὸν πυρίμορφον τοῦ
Παντοκράτορος, τὴν Θεοτόκον ἅπασαι,
γενεαὶ γενεῶν μακαρίσωμεν.

Ὁ Εἰσμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται,
Τεράρχαι, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς
τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν

Σωτήρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου,
Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου
Ἡρωδίου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα
Ἀποστόλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου --

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὤδιὴ ζ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Ἀντίθεον πρόσταγμα, παρανομοῦντος
τυράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε,
Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι
Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν
εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρομφαία κατέτρωσας τῶν σῶν ἀγώνων,
τὸν ἄσαρκον δράκοντα, καὶ παντελῶς
ἠφάνισας, βραβεῖον τὰ θαύματα· ὅθεν
ἀπείληφας, πάθη χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἰᾶσθαι Ὅσιε.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ λόγος σου πρόεισι καθάπερ δρόσος,
ἐλαύνων τὸν καύσωνα, τῆς ἀθυμίας
Ὅσιε, τῶν προσερχομένων σοι πίστει,

Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου αἰεί,
φωτιζομένων τρόποις μακάριε.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παθῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν
ποιήσας, σαφῶς ἐβασίλευσας, ὡς
τροπαιοῦχος ἄριστος, καὶ ἔθνη ἀλλόφυλα
κατεπολέμησας, καὶ κατεξωλόθρευσας
Σοφέ, τὰ τῶν δαιμόνων πάθη ὀλέθρια.

Δόξα.

Οὐκ ἔσεισαν Ὅσιε τῆς σῆς καρδίας,
τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν
οἱ ἄνεμοι τῇ πέτρᾳ γὰρ ἥδραστο τῆς τοῦ
Κυρίου στοργῆς, ἣ περ ἐρειδόμενος πολλοῖς,
ἐγένου θεῖον Πάτερ κραταίωμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Συμβόλοις σε πόρρωθεν προδιετύπου,
ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, προφητικοῖς
χαρίσμασιν, ὅρος πῖον ἅγιον, πύλην
σωτήριον, τόμον τε καινότατον Ἀγνή, καὶ
κιβωτόν σε κατονομάζουσα.

Ὤδιὴ η'.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὤδιὴ η'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τάς
ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προστάγματι,
τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ
πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρόσκαιρον λιπών, τοῦ βίου Πάτερ
δόξαν, καὶ διαρρέουσας ἀπόλαυσιν, κλέος

ἀναφαίρετον, καὶ τρυφήν τὴν ἀδιάρρευστον, καὶ συνεχῶς τοῖς πταίσμασιν, Ἀχραντε ἐν οὐρανοῖς ἀπέιληφας, κράζων νῦν ·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄπαντα πενθῶν, τὸν σὸν διηγες βίον· μακαρισμοῦ ὅθεν ἠξίωσαι, καὶ τῆς παρακλήσεως, ἧς μετέχουσιν οἱ Ὅσιοι, ἐν γῇ πρᾶέων χαίρων, νῦν Ὅσιε ἐνσκηνώσας, ὡς νουνεχῆς τε καὶ φρόνιμος.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίμιος ὁ σός, Θεοῦ ἔναντι ὥφθη, θάνατος Πάτερ ἱερώτατε· αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν Εἰκόνα, καὶ ὑπήνεγκας τοὺς διωγμούς, θλιβόμενος Ὅσιε τῶν Τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ δεικνύμενος.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐλυσας σαφῶς, τῶν ἀλιέων Πάτερ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἔπλησας, τούτους τοῦ θηράματος, οὐπερ πρῶην ἀπετύγχανον, Θεοῦ καθυπακούσαντος, Ὅσιε τῶν εὐχῶν σου, ἱερουργὲ ἱερώτατε.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου με παθῶν, καὶ σπίλου ἁμαρτίας, Θεοχαρίτῳτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι ἄνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι,

καὶ συνεχῶς τοῖς πταίσμασιν, Ἀχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν Θεὸν παροργίζοντι.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδόης Ὠδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. β'.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν

Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μωϋσῆν ἢ νηστεία, θεόπτην ἔδειξε, καὶ Ἡλίαν πυρίνῳ ἄρματι ἔλαβε, σπεῦσον λογισμῶν βλαβερῶν ἐγκρατεύθητι, ὅπως χαμαιζήλου, ψυχὴ ῥυσθῆς ἀπάτης.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὀλισθαίνων τοῖς χεῖρῳ, προσεπεκτείνομαι, καὶ τῷ μῶλωπι τραῦμα, προσεπιτίθημι, ἴασαι Χριστὲ τὴν λιθώδη μου πώρωσιν, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Οἰκτίρμον ἱκεσίαις.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τοῦ Κόσμου φωστῆρες, οἱ θεαυγέστατοι, τῶν παθῶν ἡμῶν νέφη, διασκεδάσατε, καὶ προσκυνητάς, τῆς λαμπρᾶς Ἀναστάσεως, δείξατε ὑμνοῦντας, τὸν Ἥλιον τῆς Δόξης.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γενεαὶ γενεῶν σου Θεομακάριστε μακαρίζουσι πάλαι, ὡς προεφήτευσας· μόνη γὰρ βροτοῖς τὸν μακάριον τέτοκας, Λόγον ἀπορρήτως, ἐκ σοῦ σωματωθέντα.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. β'. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ βυθῷ τῆς πλάνης τοὺς νηχομένους, ἀγρεύσαντες καλάμῳ τῆς πίστεως, Ἀπόστολοι Κυρίου φέρετε τούτους, εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μεγάλη ἡ ἰσχὺς σου ἐν Ἀποστόλοις, ὅτι σκιαὶ καὶ σουδάρια αὐτῶν, ἰῶνται τοὺς ἀσθενοῦντας, εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅν ἔτεκες Παρθέने ἀνερμηνεύτως, διαπαντὸς ὡς φιλόανθρωπον, μὴ διαλίπης δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σῶσῃ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ δωδεκάς ἀγία τῶν Ἀποστόλων, τὸν τίμιον Σταυρὸν καταξίωσον, ἀκατακρίτως με προσκυνησαι εὐλογοῦντα, ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. β'.

Οἱ ὅσοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ
Χερουβεὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον
ῥυμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ῥυμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος β'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ θ' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς
καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου
ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,
συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν
πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίάσεις ὁ τάφος σου, τοῦ Πνεύματος
τῇ χάριτι, ἀναβλύζων ξηραίνει παθῶν
ὁμβρήματα, πνεύματα τῆς πλάνης διώκει,

φωταγωγεῖ πάντων τὰς καρδίας, Ἰλαρίων
Ὅσιε, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ὡς ῥόδον ἐξήνθησας, λειμῶνι τῆς
ἀσκήσεως, ὡς ἡδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον
εὖοσμον, καὶ κατευωδίασας πάντων, τῶν
εὐσεβῶν ψυχὰς καὶ καρδίας, Ἰλαρίων
ἐνδοξε, πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ
ταπείνωσιν, καὶ ἐλεημοσύνην, καὶ ἦθος
ἄπλαστον, πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον
σεμνὸν καὶ γνώμην εὐθείαν, Ἰλαρίων
ἐνδοξε, Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ὡς ἥλιος
ἀνέτειλεν, εὐσεβῶν τὰς καρδίας, φέγγει τῶν
πόνων σου, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσιν,
ὡς ἀληθῶς φωτίζουσα Πάτερ, ἐν ἣ πάντων
μνήσθητι, τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ
γηθόμενοι· Χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ
Παντοκράτορος, χαῖρε τῶν Ὁσίων ἡ δόξα,
καὶ τῶν πιστῶν πάντων σωτηρία, δι' ἣς
ἐθεώθημεν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος πλ. β'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ᾤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Θεὲ καὶ Κύριε, πολυέλεε, τὰ τῆς ἐμῆς
καρδίας, ἀποκάθαρον τραύματα, μετανοίας
προσπλάττων μοι φάρμακα, ἡμαρτον,
ἡμαρτόν σοι, οἴκτειρον σῶσόν με, ταῖς τῶν
Ἀποστόλων σου εὐχαῖς, ὡς πολυέλεος.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁρμαῖς ἀτόποις ἐξηκολούθησα,
φρενοβλαβῶς καὶ ἔξω, ἐμαυτοῦ ὅλως
γέγονα, ἡδονῶν τὸ τραχὺ σιτιζόμενος,
καὶ τῆς σωτηριώδους καθυστερούμενος,
βρώσεως ὁ ἄσωτος Χριστέ, οἴκτειρον σῶσόν
με.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης
Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ψυχὴ κακίας μὴ καθαρεύουσα,
καὶ ἡδονῶν σαυτὴν, φθοροποιῶν
μὴ μακρύνουσα, τί ἀκαίρως ἀγάλλῃ
νηστεύουσα; ταύτην γὰρ τὴν νηστείαν οὐκ
ἐξελέξατο, Κύριος ὁ μόνος, τὴν ἡμῶν θέλων
διόρθωσιν.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ θείῳ με φωταγωγήσον, ἡ τοῦ
φωτὸς Παρθένε, Θεοτόκε λοχεύτρια, καὶ
ψυχῆς μου τὸν ζόφον ἀπέλασον, ὅπως

σε μακαρίζω, ἦν μακαρίζουσι, πᾶσαι τῶν
ἀνθρώπων γενεαί, ὡς προεφήτευσας.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ Θ'. Ἦχος πλ. β'. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Οἱ λόγῳ ἰδιῶται, σοφοὶ τῇ γνώσει
ᾤφθητε, πλοκάς τῶν λόγων, φιλοσόφων
λύσαντες, ῥητόρων τὰς διπλόας, καὶ ψήφους
ἀστρονόμων· διὸ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
μόνοι πάσης οἰκουμένης, ἀνεδείχθητε
Διδάσκαλοι.

Στίχ. Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ὁ Πέτρος ῥητορεύει, καὶ Πλάτων
κατεσίγησε, διδάσκει Παῦλος, Πυθαγόρας
ἔδυσσε, λοιπὸν τῶν Ἀποστόλων, θεολογῶν ὁ
δῆμος, τὴν τῶν Ἑλλήνων νεκρὰν φθογγήν,
καταθάπτει, καὶ τὸν Κόσμον, συνεγείρει
πρὸς λατρείαν Χριστοῦ.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μόνου μονογεννήτωρ, μονογενοῦς
Υἱοῦ Πατῆρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς
ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνος μόνου, Θεοῦ
ἅγιον Πνεῦμα Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν· ὦ
Τριάς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά
σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με
Πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως
τὸν ἄληπτον; εἰπὲ πῶς παρθενεύεις,
γεννήσασα ὡς μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει
λαβῶν, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει
γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸ ξύλον τὸ
πανάγιον, ὃ τὴν τοῦ Κόσμου, σωτηρίαν
ἦνθησεν, ἰδεῖν καὶ προσκυνῆσαι, πάντες
ἀξιοθῶμεν, ἀγνοῖς καὶ χεῖλεσι καὶ
ψυχῇ ἱκεσίαις ὑμῶν πάντων, τῶν ἁγίων
Ἀποστόλων Χριστοῦ.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. β'.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄσπορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις
καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σε πᾶσαι αἱ
γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὡρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου, καὶ σῶσόν με.

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν

Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιášθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιášονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως

αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν

σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς υἰοθεσίας ἐκπεσὼν ὁ ἄσωτος ἐγώ,
δουλοπρεπῶς χοίροις συνδιαιτώμενος, καὶ
μηδὲ τῆς αὐτῶν τροφῆς χορταζόμενος,
ἐπανέρχομαι πρὸς σέ, τὸν Πατέρα τὸν
εὐσπλαγχνον· ὅθεν ἐξῆλθον κακῶς,
ὑποστρέφω καλῶς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων·
Ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου
Πάτερ· Παράσχου μοι ἐν ἐπιστροφῇ τὸ μέγα
ἔλεος.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι
ἡμᾶς.

Τῆς υἰοθεσίας ἐκπεσὼν ὁ ἄσωτος ἐγώ,
δουλοπρεπῶς χοίροις συνδιαιτώμενος, καὶ
μηδὲ τῆς αὐτῶν τροφῆς χορταζόμενος,

ἐπανερχομαι πρὸς σέ, τὸν Πατέρα τὸν
εὐσπλαγχνον· ὅθεν ἐξηλθον κακῶς,
ὑποστρέφω καλῶς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων·
Ἦμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου
Πάτερ· Παράσχου μοι ἐν ἐπιστροφῇ τὸ μέγα
ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ
Ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ
εὐφραίνεσθε, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ·
ὕμιν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν
Βασιλείαν αὐτοῦ, ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν
μὴ ἐπιλάβησθε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,
ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ
ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστώτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη
ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ
ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ώραν.*

ἢ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)